ДЕЛ ОД ВИСТИНАТА ЗА ЛИЧНОСТИ ОД МАКЕДОНИЈА ВО ПУБЛИКАЦИЈАТА „МАКЕДОНСКИ ИСЕЛЕНИЧКИ МЕРИДИЈАНИ“

Раде Силјан е еден од најпознатите македонски писатели, поети и значаен издавач во Република Македонија. Тој е основач на Книгоиздателството „Матица македонска“ од Скопје и е издавач на илјадници публикации. Раде Силјан е автор на многу дела за кои е добитник на високи признанија во Република Македонија и во светот

Овој познат и признат поет, писател и плоден издавач е роден на 16 април 1950 година, во демирхисарското село Жван. Често се вели дека Жван е село на ергени, познати личности и иселеници. Тоа се наоѓа во регион во кој жителите, главно, се занимаваат со

земјоделство, собирање на шумски плодови, одгледување на тутун и сточарство. Од демирхисарскиот крај потекнуваат бројни писатели, уметници и научници. Не може никој да ја одгатне тајната, зошто толку писатели се родиле покрај Црна Река, во заветрината на Илинска Планина. Исто така, може да се каже дека во демирхисарските триесет и девет села, се зборува на најчист македонски јазик.

И родителите на Раде Силјан целиот свој живот се занимавале со земјоделство и со одгледување тутун, а на своите четири деца им препорачувале да бидат добри и послушни ученици, за да не се занимаваат и тие во животот со оваа тешка физичка работа. Така, според зборовите на Раде, неговите родители му велеле:

„Ако завршиш школо, нема да бидеш физички работник. И во целата сиромаштија позајмуваа пари за да ги купиме основните учебници, а лектирните изданија ги позајмувавме од скромната училишна библиотека. Плаќањето, односно раздолжувањето за нашето школување беше со парите што ќе ги земеа по предавањето на тутунот “.

Раде Силјан завршил основно образование во училиштето „Браќа Миладиновци“ во Жван, кога во тоа време во прво одделение во училиштето имало 24 ученици. За жал, тој број се намалил и едно време во училиштето имало само еден ученик во прво одделение, во селото од 1.000 жители останале уште 300 жители, главно, постари и стотина помлади, од кои, повеќето, со години се пријавуваат во Заводот за вработување...

Пишува: СЛАВЕ КАТИН